

נשרפין אבית הדשן, אלא האחרון בלבד,
הואיל וגמר בו כפרה. (308)

בעא מיניה רבא מרב נחמן: כמה שעירים
משלח?

כלומר: הגריל על שני שעירים, ושחט את

הכפורים: ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקודש,
יציא אל מחוץ למחנה, ושרפו באש את
עורותם ואת בשרם ואת פרשם; דברי רבי
אלעזר ורבי שמעון. (307)

וחכמים אומרים: אין מטמאין בגדים ואין

[וצריך ביאור, שהרי לכתחילה יכול להביא
שלוש פרים כמבואר בירושלמי, ואם כן אין כאן
פסול בנשפך הדם בין כפרה לכפרה].

ורש"י פירש המחלוקת בנשפך הדם "לאחר
כפרה זו והביא פר שני לפרוכת וגמר מתנות
הפרוכת ונשפך הדם והביא פר שלישי", ומשמע
דוקא בכי האי גוונא ולא באמצע הכפרה.

ויש מי שביאר דעתו, דלא פליגי רבי אלעזר
ורבי שמעון אלא בנשפך בין הכפרות, הואיל
וכולן כפרה כפרה בפני עצמן, אבל בנשפך
באמצע כפרה, אחר גמר כפרה אנו הולכים
לכולי עלמא; אבל בשיח יצחק פירש דעת
רש"י כהריטב"א.

308. כתב במקדש דוד [כג ג, ד"ה אמרינן]: יש
לחקור מה עושים עם האחרים, ואפשר שתעובר
צורתן ויצאו לבית השריפה, ואפשר דאינן
טעונין שריפה כלל דאינן פסולי המוקדשין וסגי
להו בקבורה, אך עוד אפשר דמותרין לגמרי
בהנאה, ראה שם תוספת דברים בזה; [ומלשונו
שם נראה, שחקר באופן שנשפך הדם בין מתנות
שלפני ולפנים וההיכל, או בין היכל למזבח, ואף
שאינן הראשונים בטלים; וראה חונן דעה עמוד
שעז, שהעיר, כי אי אפשר שיהיה מותר בהנאה,
שהרי לא גרע משאר חטאות, דאף בהני
איתעבדו בהו כפרה].

עוד חקר [שם ד"ה עוד] בהקטרת אימוריהם,
אם אימוריהם של כל הפרים והשעירים נקטרים,
או של האחרון בלבד, ראה שם [וראה גם בזה
בחונן דעה הנזכר].

"לקיחה לקיחה" בתורת כהנים, כתיב בחטאת
"ולקח הכהן מדם החטאת" וכתיב בעולת סיני
"ויקח משה חצי הדם וישם באגנות", אף אשם
זה טעון כלי, אף על פי שאמרנו בו קבלה ביד;
וראה מה שכתבו תוספות כאן.

307. הר"ח כתב, כי חכמים דהכא היינו רבי
מאיר, ונחלקו בזה לשיטתם; והיינו, שלא נחלקו
אלא באופן שנשפך הדם באמצע הכפרה, וטעם
חכמים משום ש"כבר בטל הראשון" כיון שצריך
לחזור ולהזות על מה שכבר הוזה מדמו של
ראשון. אבל אם נשפך הדם בין הכפרות, לכולי
עלמא שורף גם את הראשון, ורבי אלעזר ורבי
שמעון לשיטתייהו "ממקום שפסק הוא מתחיל"
[ולשונו של תוהרא"ש צריך לימוד];
ובריטב"א הביא שיטה זו, וכתב דאין פירוש זה
נכון.

והעיר במשמר הלוי, שבתורת כהנים [אחרי
פרשתא ד ג] לא קיימי רבי אלעזר ורבי שמעון
בזה בשיטה אחת, אלא רבי אלעזר סבר כדעת
רבי מאיר.

ובריטב"א מבואר, דאם נשפך הדם באמצע
הכפרה אף הראשון נשרף, והולכים בזה רבי
אלעזר ורבי שמעון לשיטתייהו, שאין הראשון
בטל; ואמנם לדעת חכמים אין נשרף אלא
האחרון אפילו כשנשפך הדם בין הכפרות,
וחכמים דברייתא אינם בדוקא רבי מאיר;
ובתוספות ישנים ביארו טעם חכמים: "כיון
שנדחית כפרתן ידחה הלכתן", וביאר בשיח
יצחק, כיון דאיכא בהם פיטול דנשפך דמם;